

עפ"ת 47760/03/14 - אלנעמי היסם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עפ"ת 47760-03-14 אלנעמי היסם נ' מדינת ישראל
בפני: כב' הנשיא יוסף אלון
המערער אלנעמי היסם
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד באסם חמאסה ועו"ד סמי אבו עייש

ב"כ המשיבה עו"ד דרור שטרוק

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הועמד לדין בבית המשפט השלום לתעבורה באשקלון בכתב אישום שבו יוחסה לו עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62 (3) וסעיף 64 ב (א) לפקודת התעבורה. על פי הנטען בכתב האישום הוא נתפס על ידי שוטרים כשהוא נוהג מכונית בשעת לפנות בוקר של 17.8.13 ברחוב אחי אילת באשדוד, וזאת שעה שריכוז האלכוהול בדמו הינו 290 מיקרוגרם.

הוא הוזמן לדין ליום 8.9.13 לבית משפט השלום לתעבורה, אולם לא התייצב לדין.

בו ביום הוא הורשע בהעדרו וביהמ"ש גזר עליו פסילה מנהיגה לתקופה של שנתיים וקנס בסך 850 ₪.

כחלוף ארבעה חודשים ביום 29.1.14 פנה המערער בבקשה לבית משפט קמא לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו. לטענתו, לא הוא האיש שנהג ברכב ועל כן בנסיבות העניין ייגרם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

בקשתו זו נדחתה ביום 6.2.14.

בית המשפט קמא, כב' השופטת ר. שוורץ, מציינת בהחלטתה כי המדובר בבקשת ביטול פסק דין שהוגשה באיחור משמעותי ביותר לאחר מועד ההרשעה ולאחר שנתברר כי המערער קיבל לידו את פסק הדין כבר בראשית אוקטובר 2013.

עוד פורט בהחלטה כי על פני הרשום בדו"ח כתב האישום המדובר בדו"ח כתב אישום שנמסר למערער אישית בעת

עמוד 1

האירוע הנטען בכתב האישום, על ידי אחד השוטרים שעצרו אותו ולכן על פני הדברים טענתו כי לא נהג כלל ברכב או לא היה כלל במקום, אינה ממין העניין.

בפני ערעורו של המערער על החלטה זו, לטענתו, על אף האיחור המשמעותי בהגשת הבקשה לביטול פסק הדין מן הראוי היה לבטל את פסק הדין ולאפשר לו את יומו בבית המשפט.

ב"כ המערער מפנה גם להליך נוסף של דו"ח כתב אישום שהוגש נגד המערער לאותו בית משפט קמא ובו יוחסו לו אותן העבירות, הפעם ביחס לנהיגה בשכרות בשעת לפנות בוקר באשדוד ב- 16.8.13.

גם שם הוא לא התייצב למועד הדיון שנקבע, הוא הורשע ונגזר דינו, אלא שבאותו עניין בית משפט השלום לתעבורה נעתר לבקשתו, ביטל את פסק הדין בהעדר וברור התיק לגופו תלוי ועומד בפני בית משפט השלום לתעבורה ושמיעת ההוכחות כבר החלה.

לטענת ב"כ המערער מן הדין שגם בעניין זה יילך בית המשפט בדרך דומה.

לאחר בחינת הדברים לא מצאתי מקום לקבלת הערעור.

העובדה שהמערער הגיש בקשתו לביטול פסק הדין רק כחמישה חודשים לאחר שנודע לו על מתן פסק הדין נגדו, העובדה שעל פי הראיות הלכאוריות בתיק נשללת טענתו כאילו לא נהג ברכב ולא היה בזירת האירוע וכן שאר הנימוקים שפירט בית משפט קמא בהחלטתו, כל אלה לא נותנים על פני הדברים הצדקה לביטול פסק הדין שניתן מלכתחילה בהעדרו.

לא מצאתי מדוע ההליך המקביל ביחס לעבירה עם מאפיינים דומים ביותר שנעברה אך לילה אחד קודם באותה המכונית, באותו העיר ועל פי הנטען על ידי המערער עצמו, לא מצאתי מדוע יש בנתון זה כדי לשנות מצדקת ההחלטה העניינית בהליך דנן.

המדובר בשני אירועים נפרדים לחלוטין, שהתרחשו בטווח של 24 שעות אחד מהשני, ונתון זה אין בו בהכרח כדי לתמוך דווקא בטענת המערער בערעור זה, אלא במידה מסוימת יש בו אך כדי להחליש אותה, ולא אוסיף ואפרט.

סיכומם של דברים, לא מצאתי עילה שתצדיק להתערב בהחלטת בית משפט קמא נשוא ערעור זה ועל כן אני דוחה את הערעור.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ד, 27/04/2014 במעמד הנוכחים.

יוסף אלון, נשיא

הוקלד על ידי שולמית אברהם